

Wprowadzenie

Piąty tom studiów opatowickich przynosi monografię stanowiska Opatowice 36, badanego w latach 1988-1991. W przeciwieństwie do innych części Wzgórza Prokopiaka był to teren stosunkowo mało zniszczony, a relikty niewielkich osad z okresu późnego neolitu zachowały się stosunkowo dobrze dzięki korzystnym warunkom stratygraficznym. Na stanowisku odnotowano bowiem sekwencję trzech gleb (pierwotnej, kopalnej i współczesnej) rozdzielonych poziomami piasków eolicznych, które zakonserwowały znaczną część pozostałości dwóch głównych faz zasiedlenia terenu: starszej, związanej z działalnością ludności kultury pucharów lejkowatych oraz młodszej, będącej wynikiem aktywności społeczności kultury amfor kulistych. Zespolenie wysiłków naukowców reprezentujących takie dziedziny nauki, jak geomorfologia, paleopedologia, chemia, fizyka, archeozoologia, paleobotanika, dendrologia oraz – oczywiście – kilka specjalności w ramach archeologii, a także zastosowanie nowych technik analiz przestrzennych, miało na celu wykorzystanie potencjału stanowiska Opatowice 36 w najlepszy dostępny nam sposób. Do Czytelników należy ocena, w jakim stopniu zamierzenia te zdołaliśmy spełnić.

Książkę poświęcamy pamięci dwóch osób, które bezinteresownie wspomagały nas w trudnych dla naszego kraju latach, w jakich przyszło nam prowadzić badania: śp. Prof. dr. hab. Zbigniewa Prusinkiewicza i śp. Prof. dr. hab. Bolesława Nowaczyka.

Aleksander Koško, Marzena Szmyt